

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorum Communium Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 17. Quotuplex fuit in Christo uoluntas?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

LOCORVM COMMVNIVM
non quidē aliqua coactione, sed spon-
tanea voluntate. Nam nec nobis hęc
necessitas prouenit ex natura, vt pri-
mō instituta est, sed vt vitiata est ex
peccato: quod Christus non habuit.

Acceptit autem de omni statu ho-
minis aliquid ipse Christus, vt de in-
nocentiæ statu, peccati immunitatē:
de statu post peccatū, defectus & per-
nam: de statu sub gratia, eiusdem ple-
nitudinem: & de statu gloriæ inpec-
cabilitatem & dei contemplationem
perfectam.

Caput 17.

Ioan. 6.

Marc. 14.

Matt. 26.

Quotuplex fuit in Christo voluntas?

SECUNDUM duas in Christo natu-
ras, plures in eo fuisse volunta-
tes ostenditur: secundum quarū
alteram à patre petiuit, quod non im-
petrauit, ac se non impetraturū præ-
sciuit: neq; secundum alterā voluit.

In eo namq; voluntas diuina erat
& humana: & hæc vltima duplex: ra-
tionis scilicet & sensualitatis, secun-
dum quam pati & mori refugiebat:
quod tamen secundum diuinam vo-
luntatē, & rationis humanę volebat.

Psal. 134.

Nec tamen per hoc in eo rebellio
carnis ad spiritum erat vlla, quia nul-
la concupiscentia. Erat autem in eo
sensua-

sensuali-
tate ver-

Hinc
necessit-
Quamq;
tione al-
dubitasti
hoc san-
dum du-

Meruit

fi

M

demptio-
cat. sibi
tem, & a-
minis cl-
mæ imp-
à corpor-

Hæc a-
in passio-
sue iniri-
gratiæ &
ne. Vnde
tuit, quo-
lūm, qu-
idem sci-

sensualitas, vt in ipso naturæ humanæ veritas comprobaretur.

Hinc & orauit, vt nobis orandi in necessitate, exemplum relinqueret. *Luc. 22.*

Quamquam autem à patre sub conditione aliquid petierit, & ob id quasi dubitasse, à sanctis dictus videatur, *Matt. 26.* hoc sanè intelligi debet, id est, ad modum dubitantis se habuisse.

Caput 18.

Meruit'ne quicquam Christus sua passionē, & nobis & sibi?

Meruit Christus per passionē suam, nō tantum nobis, sed etiam sibi: nobis quidem redemptionem & regni apertionem, & car. sibi verò corporis immortalitatem, & animæ impassibilitatē ac nominis clarificationem. Quam & animæ impassibilitatē, mox post ipsius à corpore separationem adeptus est. *Phil. 2.*

Hæc autem prædicta non tantum in passione, verum & à conceptionis suæ initio meruit, quod vt posset ex gratiæ & virtutum habuit plenitudinē. Vnde nec in merito proficere potuit, quo ad meriti efficaciam: sed solum, quo ad numerum meritorum, idem scilicet pluribus modis meren-

F 5 do.